

kan sige, at deraf kan enhver se, hvor uretfærdig Skatten er. Det er mig en Gaade. Det kan det ærede Medlem absolut ikke se ved at se paa andre Tal end dem, der fremtræder som Beskatningsgrundlaget, nemlig det afgiftspligtige Beløb — altsaa efter at Fradraget er foretaget.

Reedtz-Thott: Angaaende det foreliggende Lovforslag som Helhed og de store Betæneligheder, vi fra konservativ Side nærer angaaende den Skatteomlægning, som Lovforslaget tilsigter, kan jeg ganske henholde mig til de Udtalelser, som Ordføreren for vort Parti fremkom med ved anden Behandling i Lørdags, selv om det maaske overfor denne betydeligt talrigere Forsamling kunde være fristende at prøve paa at bevise, at vore Betæneligheder er berettigede. Jeg maa dog i denne Forbindelse have Lov til at glæde mig over, at to Taler fra Venstres Side for saa vidt deler de Betæneligheder, vi nærer. Det har undret mig noget, at man ikke har ventet med at vedtage dette Lovforslag, indtil man har set, drøftet og eventuelt afgjort det bebudede Lovforslag om kommunal Grundskyld. Jeg tror, det vilde have været meget heldigt. Den ærede Ordfører for Udvalget har ganske vist søgt at berolige os med, at Venstre aldrig i dette kommunale Grundskyldsforslag vilde gaa videre, end man een Gang har lovet, men i den Retning forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Aksel Jensens Udtalelser var ganske betegnende. Der fremgik af hans Udtalelser en efter min Mening berettiget Pessimisme med Hensyn til dette Lovforslag om den kommunale Grundskyld, som man altsaa kan vente til næste Aar, da man ikke vil afvente Erfaringerne angaaende Virkningerne af det nu foreliggende Lovforslag. Ikke mindst, synes jeg, skinnede der igennem Udtalelserne en vis Frygt for, at man ikke vilde være i Stand til at sætte Bom for de Bestræbelser, som man i og for sig mener er forkerte. Jeg tror ogsaa, det vil være meget vanskeligt, naar man først er kommet ind i denne Grundskyldberegning paa et efter min Mening uretfærdigt og daarligt Grundlag, at angive Grænser for, i hvor høj Grad Kommunen kan benytte denne Beskatning. Derfor forekommer det mig meget mere formaalistjænt og heldigere, hvis man fra den Side indenfor Venstre, der nærer de samme Betæneligheder som vi, vilde have taget Skridtet fuldt ud og søgt at stoppe det foreliggende Lovforslag. Hvis man fra den ærede Ordførers Side eller fra andre

Sider indenfor Venstre en Gang i Fremtiden skulde sige „Trekant“ til os, vil jeg dog have Lov til at bede dem erindre det, der foregaar ved Behandlingen af dette Lovforslag; jeg kan forsikre om, at vi skal ikke undlade at fremhæve overfor Befolkningen, at de Indvendinger, som er fremkommet mod det foreliggende Lovforslag, er i allerhøjeste Grad og først understreget af os, og jeg tror, at Betænelighederne ved Lovforslaget deles af mange andre Vælgere end vore.

Jeg maa maaske have Lov at sige et Par Ord om det, som en tidligere Taler kalder Snurrepiberierne, nemlig denne Beskatning af Skovene. Det ærede Medlem, Hr. Jensen (Broby) sagde i Lørdags ved anden Behandling, at det var meningsløst, at der af Skovene kun skulde svares det halve af, hvad der skal svares af almindelig Landbrugsjord. Ja, det er naturligvis rigtigt, hvis man dermed mener, at det er meningsløst at bruge et Skattegrundlag, at bruge en Beregningsmaade overfor Skovene, som nødsager en til at halvere Skatten; men naar Skovene forrenter sig meget daarligere og altsaa ikke kan bære den høje Skat, der vilde fremkomme paa dette Beregningsgrundlag, turde det dog være ganske rimeligt, at man halverer. Som sagt, hvis det er en Kritik af selve Beregningsgrundlaget for Skatten, deler jeg ganske denne Kritik, og derfor forekommer det mig ogsaa, at det vilde være meget heldigere, om man kom til en virkelig rationel Beregning af Skatten, saaledes at en Halvering ikke var nødvendig.

Der er ogsaa af den samme ærede Taler i Lørdags nævnt, at de sagkyndiges Skøn kan man ikke stole paa, de kommer tidt til ganske forskellige Resultater. Men det er jo netop, fordi Vurderingen af Skovene og dermed Skatten hidtil har hvilet paa et meget usikkert Skøn. De sagkyndige har ikke, tror jeg, altid været klar over, hvorledes denne Skovskat skulde beregnes. Derfor er det netop, vi fra vor Side holder paa, at man skal finde et bedre Grundlag, et Grundlag, som ikke giver Plads for saa mange Vilkaarligheder og tilsyneladende Uretfærdigheder som den nuværende Beskatningsmaade.

Jeg ved vel, at det ærede Medlem Hr. Wilmann i Lørdags haanede mig, fordi jeg endnu ikke havde begrebet, at Træmassen ikke blev vurderet med. Ja, jeg kan kun glæde mig over, at det ærede Medlem har indset sin egen eller sine Argumenters Mangel paa Evne til at overbevise mig. Jeg ved naturligvis nok, at det ærede Medlem mener, det er mig, der